

[Steffensen]

Det kan ikke være rigtigt, at vi ikke i dansk lovgivning vil være med til at værne om et mindretals frihed til at organisere sig, som dette mindretal finder rigtigt.

Andre arbejdsgivere forsøger, f. eks. oppe i Skagen, at kæmpe for den frie organisationsret. Det har foreløbig ført til det kompromis, at de arbejdere, der er på virksomhederne, og som står i en anden fagforening, kan blive stående, men der kan ikke optages nye medlemmer i disse fagforeninger. Det vil sige, at eksklusivaftalerne skal overholdes, hvis man ikke vil udsætte sig for, at man får blokkade af virksomheden.

Jeg er ikke sikker på, at arbejdsretten altid dømmer – skal vi sige uvildigt, i hvert fald i forhold til civilretten. Det mener jeg just, den højesteretsdom fra 1966 er udtryk for. Jeg mener, at vi her i folketinget må sikre borgerne den grundlovssikrede ret til selv at vælge. Der er jo tale om, at vi vil hindre en diskrimination.

Jeg mener ikke, der er nogen grund til at knytte yderligere kommentarer til de mange positive ordføreres bemærkninger.

Fru Lilli Gyldenkilde nævner, at kristeligt folkeparti så varmt og så brændende kæmper for, at Kristeligt dansk Fællesforbund skal få flere medlemmer. Det vil jeg da gerne have det får, men det er ikke det, der er baggrunden for dette forslag. Meningen er, at enhver dansk arbejder skal have mulighed for at organisere sig, sådan som hun eller han finder det rigtigt, og hvis folk ønsker at organisere sig igennem Kristeligt dansk Fællesforbund, så skal de naturligvis have lov til det. Jeg er forbavset over udtalelsen om, at man finder det rigtigt at øve en vis tvang over for et mindretal.

Det er forkert, når hr. Tyroll siger, at hvis ikke man står i en fagforening, så kan man intet arbejde få. Det er slet ikke det, det drejer sig om for forslagsstillerne. Vi vil som sagt sikre, at man får mulighed for at organisere sig, som man nu mener det er rigtigt, og mener man, det er rigtigt ikke at organisere sig, så skal man også have frihed til det.

Vi har her i de sidste måneder hørt – også fra partier, der gerne vil tale specielt arbejderne sag – stærke og også rigtige ord om, at det må være rigtigt, at man i Polen kan organisere sig, som man har lyst til. Det er ejendommeligt, at man så ikke finder det helt naturligt og selvfølgelig, at man her i landet

har den samme ret. Efter forslagsstillernes opfattelse er det det, der ikke er tilfældet, og det er det, vi ønsker at få udvirket.

I øvrigt vil jeg blot til sidst sige tak for den gennemgående positive modtagelse. Jeg er meget enig i betragtningerne om, at der må et grundigt udvalgsarbejde til, således at vi ikke slår noget af det, som vi har opbygget i dette land, der er positivt og godt, i stykker, men at vi yderligere udbygger vort system på en positiv og god måde til gavn for såvel arbejdere som arbejdsgivere. Det er i sidste instans også til gavn for os alle, for det giver en større tilfredshed, og det giver en større mulighed for trivsel på de enkelte arbejdspladser.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger til hr. Steffensen. Jeg tror gerne, at hr. Steffensen har den bedste vilje af verden, men jeg bliver nødt til som minister for området at tage afstand fra det efter min mening – bortset fra venstresocialisternes indlæg i debatten omkring arbejdsretten – ret uhørte indlæg med angreb på arbejdsretten, som hr. Steffensen leverede. Hr. Steffensen stillede spørgsmålstegn ved rettens integritet i forhold til de civile domstole. Jeg ved ikke, om hr. Steffensen ved, hvordan arbejdsretten fungerer. Efter vort system sidder der dommere udpeget såvel af arbejdsgiver- som lønmodtagerorganisationer, men rettens formandskab beklædes af medlemmer af højesteret, og det er til syvende og sidst disse menneskers arbejde, hr. Steffensen – jeg tror uden egentlig at have tænkt konsekvenserne igennem – har beklippet igennem sin udtalelse før. Jeg må med det samme tage afstand fra denne bedømmelse af arbejdsretten.

Når jeg talte om domspraksis før i mit indlæg, så mente jeg netop ikke praksis ved de civile domstole, så mente jeg selvfølgelig retspraksis i arbejdsretten, som jo efter vort juridiske system, efter vort domstolssystem, har enekompetencen på en række af disse områder.

Hr. Jens Peter Jensen og hr. Steffensen og andre sagde, at dette forslag jo ikke er vendt mod fagbevægelsen, det omhandler mange, mange andre forhold her i livet. Næringsfriheden blev der ligefrem talt om. I lovforslagets bemærkninger tales der kun om fagbe-